

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 09/05/2025

Αριθμός Απόφασης: 1387

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α4 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 1312 382

E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 58).

β. Του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)» όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. της ΠΟΛ.1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. τη με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' /01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλουηλεκτρονικώς υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή του, διεύθυνση, κατά της υπ. αριθμ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΦΠΑ (ΩΣ ΑΡΘΡΟ

85 Ν.5104/2024) / ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ, φορολογικής περιόδου 01/01 – 31/12/2018 του προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση καθώς και την οικεία έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου ΦΠΑ.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α4 τμήματος επανεξέτασης, όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΦΠΑ (ΩΣ ΑΡΘΡΟ 85 Ν.5104/2024) / ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ, φορολογικής περιόδου 01/01 – 31/12/2018 του προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος διαφορά φόρου 67.391,12 €, πλέον προστίμου του αρ. 58 Κ.Φ.Δ. ποσού 33.695,56 €, ήτοι σύνολο 101.086,68 €.

Ο προσφεύγων διατηρεί επιχείρηση με κύρια δραστηριότητα και τηρεί απλογραφικά βιβλία.

Ο έλεγχος διενεργήθηκε συνεπεία της υπ' αριθμ. εντολής μερικού φορολογικού ελέγχου του προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ όπως τροποποιήθηκε με την εντολή.

Αφορμή του ελέγχου στάθηκαν :

α) το με αριθμό πρωτ. ΥΕΔΔΕ (με αριθμ. πρωτ. εισερχομένου στο Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.: ΕΜΠ) δελτίο πληροφοριών με συνημμένη έκθεση μερικού ελέγχου Υ.Ε.Δ.Δ.Ε Αττικής, σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων έλαβε από την επιχείρηση για την χρήση 2018, είκοσι οκτώ (28) εικονικών στο σύνολο της συναλλαγής φορολογικών στοιχείων, συνολικής καθαρής αξίας 151.301,50€ πλέον Φ.Π.Α. 36.312,36€, ήτοι σύνολο 187.613,86€.

β) το με αριθ. πρωτ. ΥΕΔΔΕ (με αριθμ. πρωτ. εισερχομένου στο Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.: ΕΜΠ) δελτίο πληροφοριών με συνημμένη έκθεση μερικού ελέγχου Υ.Ε.Δ.Δ.Ε Αττικής, σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων έλαβε από την επιχείρηση για την χρήση 2018, είκοσι ένα (21) εικονικών στο σύνολο της συναλλαγής φορολογικών

στοιχείων, συνολικής καθαρής αξίας 131.502,60€ πλέον Φ.Π.Α. 31.560,62€, ήτοι σύνολο 163.063,22€.

Ο έλεγχος αφού έλαβε υπόψη τις ανωτέρω εκθέσεις της ΥΕΔΔΕ, τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και ΦΠΑ του υπό έλεγχο φορολογικού έτους, τα προσκομισθέντα βιβλία και στοιχεία, το υπ. αριθμ. πρωτ. υπόμνημα του προσφεύγοντος προσδιόρισε τα κάτωθι:

Απέρριψε την έκπτωση των ανωτέρω δαπανών στη φορολογία εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 22 και 23 του ΚΦΕ (ν. 4172/2013) δεδομένου ότι δεν στηρίζονταν σε νόμιμα παραστατικά και δεν αποδεικνύονταν με κατάλληλα δικαιολογητικά (ΕΙΚΟΝΙΚΑ) , όπως προϋποθέτουν οι διατάξεις των παρ. β και γ του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), και αναμόρφωσε τα φορολογητέα κέρδη ως εξής:

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ	2018
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	18.372,47
ΠΛΕΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ(ΕΙΚΟΝΙΚΑ ΦΟΡΟΛ. ΣΤΟΙΧΕΙΑ)	282.804,10
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	301.176,57

Περαιτέρω, στην φορολογία ΦΠΑ ο έλεγχος προσδιόρισε τις φορολογητέες εκροές ως τις δηλωθείσες, αναπροσάρμοσε την αξία των φορολογητέων εισροών έτους 2018 βάσει των ευρημάτων του ελέγχου και προέκυψε διαφορά φορολογητέων εισροών ύψους 282.804,10 ευρώ και φόρου εισροών ύψους 67.391,12 ευρώ.

Στην συνέχεια ο έλεγχος προέβη στην έκδοση της ανωτέρω προσβαλλόμενης πράξης η οποία κοινοποιήθηκε νόμιμα στον προσφεύγοντα.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ισχυριζόμενος ότι :

1. Έλλειψη επαρκούς και νόμιμης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης.
2. Το βάρος της απόδειξης το φέρει η διοίκηση ενώ οι συναλλαγές είναι πραγματικές και ο ίδιος επέδειξε καλοπιστία.
3. Η πράξη είναι νομικά πλημμελής λόγω παραβίασης του τεκμηρίου αθωότητας.
4. Παραβίαση της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας.
5. Παραβίαση της συνταγματικής αρχής της προηγούμενης ακρόασης καθώς κλήθηκε μεν τυπικά να εκθέσει τις απόψεις του αλλά αυτές δεν λήφθηκαν υπόψη από την διοίκηση.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 76 του ν. 5104/2024, “Επαρκής αιτιολογία”, ορίζεται ότι:

“Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου.”

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 77 του ν. 5104/2024, “Βάρος απόδειξης”, ορίζονται τα εξής:

“Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου. “

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 5, παρ. 5 του Ν. 4308/2014 «Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 66 «Εγκλήματα φοροδιαφυγής» του ΚΦΔ:

«.....Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται.».

Επειδή, όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του

αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, **δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή** (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο) (βλ. ΣτΕ 506/08-02-2012).

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεως της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 22 του Ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την υπό κρίση περίοδο:

«Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 του Κ.Φ.Ε., οι οποίες:

- α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές της,
- β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή και η αξία της συναλλαγής δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση,
- γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1113/2015 «Ως προς την έννοια της πραγματικής συναλλαγής, διευκρινίζεται ότι οι δαπάνες δεν πρέπει να είναι εικονικές ή μερικώς εικονικές ή ανύπαρκτες, όπως ενδεικτικά είναι η δαπάνη που δεν έχει πραγματοποιηθεί αλλά έχει καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία ή αφορά σε συναλλαγές που δεν είναι πραγματικές ως προς το είδος ή το πρόσωπο ή την αξία αυτών. Ως προς το ζήτημα της εικονικότητας ως προς το πρόσωπο του εκδότη φορολογικού στοιχείου, επισημαίνεται η προσφάτως εκδοθείσα ΠΟΛ.1071/31.3.2015 εγκύκλιος, με την οποία κοινοποιήθηκε η αριθ. 170/2014 γνωμοδότηση ΝΣΚ, σύμφωνα με την οποία ο καλόπιστος λήπτης φορολογικού στοιχείου εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη δύναται να εκπέσει τη σχετική δαπάνη από τα ακαθάριστα έσοδά του».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 32, παρ. 1 του Ν. 2859/2000 «Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει: ... β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν, ...»

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1097/2016 «ο λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη τιμολογίου που αφορά όμως πραγματική στο σύνολό της συναλλαγή, νομιμοποιείται να ασκήσει δικαίωμα έκπτωσης του αναλογούντος ΦΠΑ εφόσον:

α) ο λήπτης αυτού ενεργούσε σε καλή πίστη δηλαδή δεν γνώριζε ότι ο εκδότης του στοιχείου δεν είναι το πρόσωπο με το οποίο σύναψε τη συμφωνία και πραγματοποίησε τη συναλλαγή,
β) το φορολογικό στοιχείο εκδίδεται από συναλλακτικά και φορολογικά υπαρκτό πρόσωπο, δηλαδή από πρόσωπο, το οποίο έχει δηλώσει την έναρξη εργασιών του στη φορολογική αρχή και διαθέτει τις υποδομές και το προσωπικό για να πραγματοποιήσει τη συναλλαγή,
γ) το φορολογικό στοιχείο έχει εκδοθεί νομότυπα δηλαδή δεν είναι πλαστό και αναγράφει τα στοιχεία που ορίζονται στις κείμενες φορολογικές διατάξεις (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα - Κ.Φ.Α.Σ.- Κ.Β.Σ.)».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, ο έλεγχος έκρινε ότι τα 28 φορολογικά στοιχεία που εξέδωσε η επιχείρηση, προς τον προσφεύγοντα κατά το φορολογικό έτος 2018, συνολικού ποσού 151.301,50 €, πλέον Φ.Π.Α. 36.312,36€, είναι εικονικά στο σύνολο τους. Η εικονικότητα αποδείχθηκε τόσο με βάση την έκθεση ελέγχου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΑΤΤΙΚΗΣ όσο και με τον έλεγχο του ΚΕΦΟΜΕΠ. Ειδικότερα προέκυψαν τα κάτωθι:

- αναζητήθηκε στη δηλωθείσα έδρα της, στην οποία όπως προέκυψε από την μετάβαση του ελέγχου
- πρόσκληση για έλεγχο που στάλθηκε μέσω ΕΛΤΑ (συστημένο RE GR) επεστράφη ως «ΑΖΗΤΗΤΟ»

- οι αγορές της είναι σχεδόν μηδενικές (68,82) ενώ οι πωλήσεις για το έτος 2018 ανέρχονται σε 1.614.749,44 ευρώ
- τα ποσά που δηλώνει για το έτος 2018 στις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ δεν προκύπτουν από τις ΜΥΦ των αντισυμβαλλομένων
- στην δήλωση φορολογίας εισοδήματος 2018 δηλώνονται ακαθάριστα έσοδα 46.180,20 ευρώ και κέρδη 1.259,31 ευρώ.
- Η επιχείρηση δεν απασχόλησε προσωπικό

Επειδή, ομοίως, ο έλεγχος έκρινε ότι τα 21 φορολογικά στοιχεία που εξέδωσε η επιχείρηση, προς τον προσφεύγοντα κατά το φορολογικό έτος 2018, συνολικού ποσού 131.502,60 €, πλέον Φ.Π.Α. 31.560,62 €, είναι εικονικά στο σύνολο τους. Η εικονικότητα αποδείχθηκε τόσο με βάση την έκθεση ελέγχου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε ΑΤΤΙΚΗΣ όσο και με τον έλεγχο του ΚΕΦΟΜΕΠ. Ειδικότερα προέκυψαν τα κάτωθι:

- αναζητήθηκε στη δηλωθείσα έδρα της, στην οποία όπως προέκυψε από την μετάβαση του ελέγχου
- πρόσκληση για έλεγχο που στάλθηκε μέσω ΕΛΤΑ (συστημένο RE GR) επεστράφη ως «ΑΖΗΤΗΤΟ»
- οι αγορές της είναι μηδαμινές(3.500,00) ενώ οι πωλήσεις για το έτος 2018 ανέρχονται σε 1.943.008,73 ευρώ
- τα ποσά που δηλώνει για το έτος 2018 στις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ δεν προκύπτουν από τις ΜΥΦ των αντισυμβαλλομένων

Επειδή, ο έλεγχος απέδειξε ότι οι ανωτέρω εκδότριες εικονικών φορολογικών στοιχείων επιχειρήσεις, κατά το έτος 2018 ήταν φορολογικά υπαρκτές, πλην όμως συναλλακτικά ανύπαρκτες, ως εκ τούτου, ο προσφεύγων, λήπτης των επίμαχων φορολογικών στοιχείων, είχε το βάρος της απόδειξης της αλήθειας της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και των φερόμενων ως εκδοτριών, έτσι όπως περιγράφεται στα τιμολόγια. (ΣτΕ 506/2012, ΣτΕ 116/2013, 1238/2018).

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, όλες οι εξοφλήσεις των υπό κρίση τιμολογίων πραγματοποιήθηκαν μόνο τραπεζικά. Ωστόσο η κρίση περί της εικονικότητας μιας εμπορικής συναλλαγής πρέπει να στηρίζεται στη συνολική αξιολόγηση και εκτίμηση όλων μαζί των στοιχείων που επικαλείται και προσκομίζει η φορολογική Αρχή και όχι στην εκτίμηση μεμονωμένα κάθε αποδεικτικού στοιχείου (ΣτΕ 2223/95). Συνεπώς, η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα εξόφληση των επίμαχων τιμολογίων με τραπεζικά μέσα πληρωμής, δεδομένης της εικονικότητας και της συναλλακτικής ανυπαρξίας των εκδοτριών επιχειρήσεων, δεν μπορεί από μόνη της να αποδείξει το πραγματικό των υπό κρίση συναλλαγών άλλα ούτε και την καλή πίστη του προσφεύγοντος, ειδικότερα λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προσφεύγων δεν προσκομίζει οποιοδήποτε άλλο υποστηρικτικό στοιχείο όπως προαναφέρθηκε.

Επειδή, με την υπό κρίση προσφυγή ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κανένα νεότερο στοιχείο ή ισχυρισμό αλλά επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς που πρόβαλε στο σημείωμα διαπιστώσεων.

Επειδή, όπως ανωτέρω αναφέρεται, οι ως άνω εκδότες των επίμαχων φορολογικών στοιχείων, είναι συναλλακτικώς ανύπαρκτες και δεν διέθεταν τις υποδομές και την ειδικότητα για να πραγματοποιήσουν τις επίμαχες συναλλαγές και ως εκ τούτου, ο προσφεύγων άνω λήπτης των επίμαχων φορολογικών στοιχείων, έχει το βάρος της απόδειξης της αλήθειας των συναλλαγών, δηλαδή ότι αυτές πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του προσφεύγοντος λήπτη και των φερόμενων ως εκδοτών, έτσι όπως περιγράφεται στα τιμολόγια (ΣΤΕ 506/2012, ΣΤΕ 116/2013).

Επειδή, ο προσφεύγων δεν απέδειξε, ούτε στον έλεγχο, ούτε με την υπό κρίση προσφυγή τη συνεργασία του με συναλλακτικά υπαρκτές επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση των επίμαχων συναλλαγών, μολονότι έφερε το σχετικό βάρος απόδειξης και ως εκ τούτου, οι διαπιστώσεις του ελέγχου ως προς την εικονικότητα των επίμαχων τιμολογίων στο σύνολο της συναλλαγής, όπως αυτές καταγράφονται στην ως άνω έκθεση ελέγχου, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί μη εικονικότητας των επίμαχων τιμολογίων, είναι αβάσιμος.

Επειδή, οι προσβαλλόμενη πράξη που αφορά τον ΦΠΑ εξεδόθηκε με βάση την οικεία έκθεση ελέγχου ΦΠΑ, η οποία αποτελεί τη νόμιμη αιτιολογία της προσβαλλόμενης και αναγράφει τις νομοθετικές διατάξεις που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοσή της, εκθέτει τη συνδρομή των πραγματικών περιστατικών που υποστηρίζουν τις διαπιστώσεις και τα πορίσματα της φορολογικής αρχής και τα στοιχεία, στα οποία η τελευταία στηρίχτηκε για την εξαγωγή των πορισμάτων της, με υπαγωγή των διαπιστώσεών τους, στις διατάξεις που ελήφθησαν υπόψη για τον προσδιορισμό του φόρου. Επίσης η προσβαλλόμενη πράξη εμπεριέχει όλα τα βασικά στοιχεία που συγκροτούν το υποστατό και νόμο βάσιμό της περιλαμβάνοντας στο σώμα της τις εφαρμοζόμενες διατάξεις, τη σύντομη περιγραφή των παραβάσεων και τον επιβαλλόμενο φόρο και το πρόστιμο.

Ως εκ τούτου οι σχετικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντος τυγχάνουν απορριπτέοι.

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν τηρήθηκε η Συνταγματική αρχή της αναλογικότητας.

Ωστόσο, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος τυγχάνει απορριπτέος.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 33 του Ν. 5104/2024 στο οποίο ορίζεται ότι «1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί στον φορολογούμενο το σημείωμα διαπιστώσεων και τον αντίστοιχο προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Ο φορολογούμενος με αίτησή του

λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων, στα οποία βασίζεται ο προσωρινός διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος διατυπώνει εγγράφως τις απόψεις του, σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την κοινοποίηση του σημειώματος διαπιστώσεων και του προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού φόρου.».

Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, στην υπό κρίση υπόθεση τηρήθηκε η κλήση προς ακρόαση καθώς ο προσφεύγων υπέβαλλε το υπ. αριθμ πρωτ. υπόμνημα το οποίο ωστόσο δεν έγινε δεκτό από τον έλεγχο. Ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντος τυγχάνει απορριπτέος.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής του και την επικύρωση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου – καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΦΠΑ

..... ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΦΠΑ(ΩΣ ΑΡΘΡΟ 85 Ν.5104/2024) / ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΙΜΟΥ, φορολογικής περιόδου 01/01 – 31/12/2018	ΠΟΣΑ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΠΟΣΑ ΔΕΔ
ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΟΡΟΥ	67.391,12 €	67.391,12 €
ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΑΡ. 58	33.695,56 €	33.695,56 €
ΣΥΝΟΛΟ	101.086,68 €	101.086,68 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης**

**Με εντολή του Προϊσταμένου
της Δ/σης Επίλυσης Διαφορών**

**Η Προϊσταμένη της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.